

***Sygn. akt VU 169/14***

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2014 roku

***Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy***

w składzie:

***Przewodniczący: SSO Krzysztof Główczyński***

***Protokolant: Klaudia Treter***

***po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014 roku w Legnicy***

***sprawy z wniosku S. D.***

***przeciwko*** Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

***na skutek odwołania S. D.***

***od decyzji*** Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

***z dnia*** 10 stycznia 2014 roku

***znak (...)***

***oddala odwołanie.***

Sygn. akt VU 169/14

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 stycznia 2014 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił S. D. prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni nie spełnia warunków niezbędnych do przyznania emerytury w obniżonym wieku emerytalnym określonych w art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazała 14 lat, 8 miesięcy i 27 dni pracy, o której mowa § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudniony w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wobec wymaganych 15 lat. Do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie uwzględnił okresu zatrudnienia wnioskodawczyni w Zakładzie (...) K. (...) K. od 8 listopada 1979 r. do 15 grudnia 1980 r. oraz w Zakładach (...) w T. od 1 czerwca 1976 r. do 30 września 1976 r. Podał, iż drugi z wymienionych okresów nie podlegał również uwzględnieniu do wymiaru okresów składkowych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła S. D.. Wskazała, iż prace w warunkach szczególnych, w wymiarze umożliwiającym jej nabycie prawa do emerytury wykonywała w okresie zatrudnienia w Zakładzie (...) K. (...)K. od 8 listopada 1979 r. do 15 grudnia 1980 r. Podała, iż jakkolwiek we wskazanym zakładzie została zatrudniona na stanowisku pracownika produkcji, to w rzeczywistości wykonywała prace przy oporządzaniu zwierząt.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo wskazał, iż wyrokiem z dnia 19 listopada 2013 r. w sprawie VU

121/13 Sąd Okręgowy w Legnicy oddalił odwołanie S. D. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 8 grudnia 2012 r. znak (...), w którym ubezpieczona domagała się uwzględnienia do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Zakładach (...) wT. od 1 czerwca 1976 r. do 30 września 1976 r.

**Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

S. D., urodzona w dniu (...), na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodniła 22 lata, miesiąc i 23 dni okresów składkowych i nieskładkowych, a w tym 14 lat, 8 miesięcy i 27 dni pracy w warunkach szczególnych. Wnioskodawczyni nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/ okoliczności bezsporne /

W okresie od 8 listopada 1979 r. do 15 grudnia 1980 r. S. D. była zatrudniona w Zakładzie (...) K. (...)K. na stanowisku pracownika produkcji polowej. W spornym okresie ubezpieczona zajmowała się dojeniem krów, jak również ich oporządzaniem.

dowody : - zeznania świadka K. P.: 00:08:05-00:14:55;

- zeznania świadka B. P.: 00:14:55-00:18:00;

- zeznania świadka S. W.: 00:18:00-00:21:42;

- akta kapitałowe: świadectwo pracy z dnia 26.01.1981r.

W dniu 30 grudnia 2012 r. S. D. złożyła wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

/okoliczności bezsporne/

**Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie S. D. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 20 lat dla kobiet. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Z dyspozycji § 4 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet, ma okres zatrudnienia 20 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń

na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń istnieje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia w przypadku braku odmiennych regulacji ustawowych w tym przedmieciu. Dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może on przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, iż wnioskodawczyni nie przystąpiła do otwartego funduszu emerytalnego, osiągnęła wiek emerytalny, zaś na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazała 22 lata, miesiąc i 23 dni stażu ubezpieczeniowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej.

Kwestią sporną pomiędzy stronami niniejszego postępowania było natomiast ustalenie, czy S. D. spełniła pozostałe warunki niezbędne do nabycia prawa do emerytury. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wywodził bowiem, iż na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczona wykazała 14 lata, 8 miesięcy i 27 dni pracy, o której mowa § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Wnioskodawczyni argumentowała natomiast, iż decyzja organu rentowego jest niezgodna ze stanem faktycznym, bowiem prace w warunkach szczególnych w wymiarze umożliwiającym jej nabycie prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wykonywała w okresie zatrudnienia w Zakładzie(...) K. (...) K. od 8 listopada 1979 r. do 15 grudnia 1980 r.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, iż okolicznością bezsporną na gruncie rozpoznawanej sprawy było to, że w okresie od 8 listopada 1979 r. do 15 grudnia 1980 r. S. D. była zatrudniona w Zakładzie(...) K. (...) K.. Istotne jest przy tym, że o ile z treści świadectwa pracy z dnia 26 stycznia 1981 r. wynikało, że w spornym okresie ubezpieczona zajmowała stanowisko pracownika produkcji polowej, to jednak przesłuchani w sprawie świadkowie w osobie K. P., B. P. oraz S. W. zgodnie zeznali, że do obowiązków wnioskodawczyni w spornym okresie należało dojenie krów, jak również ich oporządzanie.

Niezależnie jednak od powyższych rozważań, praca wykonywana przez S. D. w okresie od 8 listopada 1979 r. do 15 grudnia 1980 r. nie może zostać zakwalifikowana do pracy w warunkach szczególnych.

W wykazie A, dział X jako prace w szczególnych warunkach związane z inwentarzem żywym zostały bowiem wymienione pod poz. 8 wyłącznie prace wykonywane bezpośrednio przy uboju zwierząt. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało natomiast, że tego rodzaju prac wnioskodawczyni nie wykonywała. Pod. poz. 9 w dziale X umieszczono natomiast prace wykonywane bezpośrednio przy utylizacji surowców zwierzęcych, a więc prace wykonywane po uboju zwierząt, rodzajowo odmiennie od prac związanych z oporządzaniem żywego inwentarza. Z tego względu brak było podstaw do zaliczenia spornego okresu jako pracy w szczególnych warunkach.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c. oddalił odwołanie S. D. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 10 stycznia 2014 r. znak (...).